

À Á Â Ç Ë Ê È É È Ë Ï Ú Ï Ú Ñ Õ Õ Ò Õ Ò Ñ Õ Õ

V CÉZAREI ŽIL ISTÝ MUŽ MENOM KORNÉLIUS, STOTNÍK KOHORTY, ZVANEJ ITALSKÁ. BOL NÁBOŽNÝ A BOHABOJNÝ S CELÝM SVOJÍM DOMOM. DÁVAL VEĽA ALMUŽIEN ĽUDU A USTAVIČNE SA MODLIL K BOHU. RAZ OKOLO TRETEJ HODINY POPOLUDNÍ VIDEL JASNE VO VIDENÍ BOŽIEHO ANJELA, AKO PRICHÁDZA K NEMU A OSLOVUJE HO: „KORNÉLIUS!“ ALE ON NA NEHO HĽADAL A PRELAKNUTÝ POVEDA „ČO JE, PANE?“ ODPOVEDAL MU: „TVOJE MODLITBY A TVOJE ALMUŽNY VYSTÚPILI PRED BOŽIU TVÁR A ON SI NA NE SPOMEMUL. A TERAZ POŠLI MUŽOV DO JOPPE A ZAVOLAJ SI ŠIMONA S PRÍMENÍM PETER; BÝVA U ISTÉHO ŠIMONA, GARBIARA, ČO MÁ DOM PRI MORI.“ A KEĎ ANJEL, ČO S NÍM HOVORIL, ODIŠIEL, ZAVOLAL SI DVOCH SLUHOV A NÁBOŽNÉHO VOJAKA Z TÝCH, ČO MU BOLI PODRIADENÍ, VŠETKO IMPORZPRÁVAL A POSLAL ICH DO JOPPE. NA DRUHÝ DEŇ, KEĎ BOLI NA CESTE A BLÍŽILI SA K MESTU, PETER VYŠIEL OKOLO POLUDNIA NA STRECHU MODLIŤ SA. KEĎ VYHLADOL, CHCEL JEST. KÝM MU PRIPRAVOVALI, PADOL DO VYTRŽENIA. VIDEL OTVORENÉ NEBO A ZOSTUPOVAŤ AKÚSI NÁDOBУ, AKO V PRESTIERADLO, SPŪŠŤANÉ ZA ŠTYRI ROHY NA ZEM. BOLI V NEJ VŠETKY DRUHY ŠTVORNOŽCOV, ZEMEPLAZOV A NEBESKÉ VTÁCTVO I ZAZNEL MU HLAS: „PETER, VSTAŇ, ZABÍJAJ A JEDZ!“ ALE PETER POVEDAL: „NIJAKÝM ČINOM, PANE, VEĎ SOM NIKDY NEJEDOL NIČ POŠKVRNENÉ A NEČISTÉ.“ ALE HLAS SA MU OZVAL ZNOVA, DRUHÝ RAZ: „ČO BOH OČISTIL, TY NENAZÝVAJ POŠKVRNENÝM.“ TOTO SA OPAKOVALO TRI RAZY A HĽAD BOLA NÁDOBA VZATÁ DO NEBA. KÝM BOL PETER V ROZPAKOCH, ČO TO BOL ZA ÚKAZ, KTORY VIDEL, ZASTAL PRI BRÁNE MUŽI, KTÓRYCH POSLAL KORNÉLIUS, A DOPYTOVALI SA NA ŠIMONOV DOM. ZAVOLALI A PYTALI SA, ČI TAM BYLA ŠIMON S PRÍMENÍM PETER: AKO PETER PREMYŠĽAL O VIDENÍ, DUCH MU POVEDAL: „HĽADAJÚ ČA TRAJA MUŽI. VSTAŇ TEDA, ZÍD DOLU A BEZ VÁHANIA CHOĎ S NÍMI, LEBO SOM ICH JA POSLAL.“ PETER ZIŠIEL K MUŽOM A POVEDAL: „JA SOM TEN, KTÓREHO HĽADÁTE. KVÔLI ČOMU STE PRIŠLI?“ ONI POVEDALI: „STOTNÍK KORNÉLIUS, SPRAVODLIVÝ A BOHABOJNÝ MUŽ, KTÓREMU CELÝ ŽIDOVSKÝ NÁROD VYDÁVA SVEDECTVO, DOSTAL POKYNOD SVÄTÉHO ANJELA ABY SI ŤA POZVAL DO DOMU A VYPOČUL TVOJE SLOVÁ.“ ZAVOLAL ICH TEDA DNU A POHOSTIL. NA DRUHÝ DEŇ VSTAL A ŠIEL S NÍMI A NIEKTORÍ BRATIA Z JOPPEHO SPREVÁDZALI. V ĎALŠÍ DEŇ PRIŠIEL DO CÉZAREY. KORNÉLIUS ICH UŽ ČAKAL SPOLU SPOZVANÝMI PRÍBUZNÝMI A NAJBLIŽŠÍMI PRIATEĽMI. KEĎ PETER PRICHÁDZA, KORNÉLIUS MU VYŠIEL V ÚSTRETY, PADOL MUK NOHÁM A POKLONIL SA. ALE PETER HO ZDVIHOL A POVEDAL MU: „VSTAŇ, AJ JA SOM LEN ČLOVEK.“ AKO SA S NÍM ROZPRÁVAL, VOŠIEL DNU A NAŠIEL TAM MNOHO ZHROMAŽDENÝCH. I POVEDAL IM: „VY VIETE, ŽE ŽID SA NESMIE SPOLČIŤ ANI STRETNÚŤ S CUDZINCOM. ALE MNE BOH UKÁZAL, ŽE NEMAM NIKOHO NAZÝVATÝ POŠKVRNENÝM ALEBO NEČISTÝM ČLOVEKOM. PRETO SOM PRIŠIEL BEZ VÁHANIA, KEĎ STE MA POZVALI. A PÝTAM SA, KVÔLI ČOMU STE MA POZVALI?“ KORNÉLIUS POVEDAL: „SÚ TO ŠTYRIDNÍ PRÁVE V TÚTO HODINU, ČO SOM SA O TRETEJ HODINE POPOLUDNÍ MODLIL VO SVOJOM DOME. TU PREDO MNOU ZASTAL MUŽ V BIELOMODEVE A POVEDAL MI: „KORNÉLIUS, TVOJA MODLITBA JE VYSLYŠANÁ A BOH SI SPOMEMUL NA TVOJE ALMUŽNY. POŠLI TEDA DO JOPPE A ZAVOLAJ SI ŠIMONA S PRÍMENÍM PETER; BÝVA V DOME GARBIARA ŠIMONA PRI MORI.“ HĽAD SOM TEDA POSLAL POTEBA A TY SIDOBRE UROBIL, ŽE SI PRIŠIEL. A TERAZ SMEM VŠETCI TU PRED BOŽOU TVÁROU, ABYSME VYSPOČULI VŠETKO, ČO TI PÁN PRIKÁZAL.“

VTEDY PETER OTVORIL ÚSTA A POVEDAL: „NAOZAJ POZNÁVAM, ŽE BOH NENADRŽA NIKOMU, ALE V KAŽDOM NÁRODE MU JE MÍLY TEN, KTO SA HO BOJÍ A KONÁ SPRAVODLIVO. SYNOM IZRAEĽA ZOSLAL SLOVO A ZVESTOVAL POKOJ SKRZE JEŽIŠA KRISTA; ON JE PÁNOM VŠETKÝCH: VY VIETE, ČO SA POČNÚC OD GALILEY PO KRSTE, KTORÝ HLÁSAL JÁN, DIALO PO CELEJ JUDEI; AKO BOH POMAZAL JEŽIŠA Z NAZARETA DUCHOM SVÄTÝM A MOCOU A ON CHODIL, DOBRE ROBIL A UZDRAVOVAL VŠETKÝCH POSADNUTÝCH DIABLOM, LEBO BOL S NÍM BOH. A MY SME SVEDKAMI VŠETKÉHO, ČO UROBIL V JUDEJSKEJ KRAJINE I V JERUZALEME. ALE ZAVESILI HO NA DREVO A ZABILI. BOH HO TRETIHO DŇA VZKRIESIL A DAL MU, ABY SA ZJAVIL - NIE VŠETKÉMU ĽUDU, ALE SVEDKOM, KTORÝCH BOH VOPRED URČIL, NÁM, ČO SME S NÍM PO JEHO ZMÍRTVYCHVSTANÍ JEDLI A PILI. A PRIKÁZAL NÁM, ABY SME ĽUDU HLÁSALI A DOSVĚDČOVALI, ŽE TO JEHO BOH USTANOVIL ZA SUDCU ŽIVÝCH I MRTVÝCH. JEMU VYDÁVAJÚ VŠETCI PROROCI SVEDECTVO, ŽE PRE JEHO MENO DOSIAHNE ODPUSTENIE HRIECHOV KAŽDÝ, KTO V NEHO VERÍ.“ KÝM PETER TOTO HOVORIL, ZOSTÚPIL DUCH SVÄTÝ NA VŠETKÝCH, ČO POČÚVALI SLOVO. A VERIACI Z OBRIEZKY, ČO PRIŠLI S PETROM, ŽASLI, ŽE SA DAR DUCHA SVÄTÉHO VYLIAL AJ NA POHANOV, LEBO ICH POČULI HOVORIŤ JAZYKMI A VELEBÍŤ BOHA. VTEDY PETER POVEDAL: „MÔŽE EŠTE NIEKTO ZABRÁNIŤ, ABY BOLI VODOU POKRSTENÍ TI, ČO DOŠTALI DUCHA SVÄTÉHO TAK AKO MY?“ A ROZKÁZAL ICH POKRSTIŤ V MENE JEŽIŠA KRISTA. POTOM HO PROSILI, ABY U NICH NIEKOĽKO DNÍ ZOSTAL.
